

At være figurant.

Af Freddy Olsen og Poul Korsgaard

Når vi træner i BHK E gruppen, uanset om det er 1 – 2 - 3, så skal vi selv være figuranter for de andre kursisters hunde.

Hvorfor nu det? vil nogen nok spørge, kan vi ikke bare have træneren som figurant, ligesom da vi trænede på BGK 2? Svaret er et stort NEJ, vi skal bruge fremmede figuranter, for på sigt er der flere figuranter, og der er som oftest kun en træner på hvert hold, og han/hun skulle meget gerne kunne se hunden og føreren arbejde og kunne rette de forskellige detaljer i rundering og eftersøgning.

Det er ikke den store videnskabelige afhandling at være figurant, men omvendt er der ikke en facitliste til hvordan man skal agere som figurant, for der er ikke 2 hunde som reagerer ens, men en ting er fælles for alle hundene:

De skal have en god oplevelse ud af at finde figuranten.

Der er mange ideer og metoder, og det er helt fint, for som tidligere nævnt er vores hunde også forskellige, og det der virker på en hund, virker måske ikke på den næste, så der er visse ting man skal være sig bevidst:

Som god figurant må man ikke være bange for en hund. Er man det, smitter det af ved figurantens arbejde.

Det er ingen skam at melde ud hvis der er en hund man er usikker på, da forudsætningen ved en god og rigtig indlæring ligger ved en sikker, rolig og behersket optræden fra alle parter.

Dette skal dog ikke forhindre figuranten for, i visse situationer at spille bange og vigende overfor hunden, for at den usikre og vege hund kan få succes.

Det er figuranten der ved sin medvirken ofte helt afgør hundens optræden, så det er derfor af stor betydning at figuranten sætter sig ind i den enkelte hundeførers oplysninger og ønsker om hunden og vedrørende animering og lignende.

1. Så før man går ud som figurant, er det en stor fordel at vide lidt om den hund man skal arbejde med, blandt andet hvad er hundens navn, hvordan animerer man hunden bedst, bruges der godbid, bold, bidepølse eller hvad?

2. Når du går ud for at være figurant, så find et velegnet sted, gerne åbent med lidt plads omkring din standplads. Dette giver mulighed for at arbejde med hunden og du har mulighed for at se den i arbejde, allerede inden den finder dig, hvordan øvelsen skal blive til en succes.
Ser du som figurant at hunden ikke forstår hvad den skal gøre, eller ikke lige kan finde dig, er det din opgave som figurant at hjælpe hunden. Du kan kalde på den, fløjte, lokke eller på anden måde fange hundens opmærksomhed.
Hvis det ikke lykkes at få hundens opmærksomhed, så gå ud af skjulet, så du er synlig for hunden, og få hundens opmærksomhed. Når hunden så kommer imod dig, så gå rolig baglæns ind i skjulet igen.
På denne måde trækker du hundens opmærksomhed mod dig, så den bliver mere sikker og fjerner sin opmærksomhed fra hundeføreren.
3. Nu begynder din egentlige opgave som figurant. Du skal hele tiden have din opmærksomhed på hundens adfærd – hvad gør den, spiser den græs, bider den i træer, tisser den eller er den fuldstændig ligeglad med dig?
Når hunden kommer hen til dig, så sørg for at du står med siden til hunden, og lad være med at kigge hunden i øjnene, da en usikker hund kan blive endnu mere usikker og gå sin vej. Ligeledes kan den let aggressive hund lettere passiviseres.
Kniber det med at komme i gang med halsgivningen eller er det en meget træg halsgivning, så gå over til den animering som er aftalt med hundeføreren inden runderingen startede.
Du må **aldrig** bruge kommandoen ”giv hals”, da hunden ikke skal have den opfattelse at det er figuranten som skal kommandere med den.
Det er ikke de store armbevægelser der skal til, men små hurtige bevægelser og lidt mistænkelig adfærd, som giver gode resultater.
4. Nu er vi i gang, hunden giver hals, højt, roligt og vedvarende, gerne medens den står eller sidder, og nu skulle hundeføreren være på vej ud til sin hund, og det er figurantens ansvar at hunden bliver ved figuranten, og ikke løber tilbage til hundeføreren.
Hundeføreren kommer ind til sin hund og stiller sig cirka 1 meter bag hunden. Figuranten og hunden arbejder stadig sammen, og først når figuranten har belønnet hunden med en godbid, bold eller bidepølse, starter hundeføreren med sin ros til hunden.
Det er altid hundeføreren der giver kommandoer og roser når øvelsen er afsluttet med et godt resultat.

5. Figuranten fortæller nu hundeføreren og træneren hvordan øvelsen eller oplevelsen med hunden har været.

Det er tvingende nødvendigt at man er helt ærlig omkring dette punkt.

HUSK: Som figurant skal man være oplagt, have godt humør, have fantasi og opfindsomhed og have en tro på at det bare skal lykkes.

HUSK: Som figurant altid at give hunden tid og mulighed for at løse opgaven før Du griber ind.

HUSK: Figurantens bedste våben er tålmodighed og opfindsomhed.

HUSK: Ærlighed og loyalitet over for hund og fører, udfør hvad man bliver bedt om.

HUSK: Ved al indlæring skal vi bestræbe os på at opelske hundens lyst og interesse for øvelsen.

HUSK: Undgå fordomme

HUSK: Tryghed og tillid

HUSK FREMFOR ALT:

DET SKAL VÆRE SJOVT FOR BÅDE HUND OG FØRER